

[Hagen Hagensen]

danne virksomheder skattefrit til selskaber, men det løser ikke problemet. Hvis det er tanken om en virksomhedsskat, som vi ikke skal drøfte her i dag, ministeren har i baghovedet, så lad os gemme det til en anden gang og se på, om der er goder i det forslag – jeg tvivler derom. Men i hvert fald vil vi om dette lovforslag sige, at vi vil holde for, at det var en naturlig ting stort set at ophæve alt, hvad der har med særlig indkomstskat at gøre.

Anders Poulsen (V):

Nu er det fremsatte lovforslag jo en stor mundfuld. Hvis skat på de forskellige indtægtsarter, der er lagt ind under lov om særlig indkomstskat, med ét slag skulle afskaffes, så var det måske nok temmelig meget.

Jeg synes, der er grund til at sige, at vi er glade for, at dette forslag er fremsat, fordi det giver anledning til i skatte- og afgiftsudvalget at se kritisk på en lang række af de fortjenester, der i øjeblikket falder ind under loven om særlig indkomstskat. I den forbindelse tænker jeg først og fremmest på fortjenester ved salg af fast ejendom i landzone. Men jeg tænker også på aktieavancebeskatningen, hvor de aktionærer, der er under værnereglerne, er urimeligt stillede i øjeblikket, og jeg tænker såmænd også meget på goodwillbeskatningen i den forbindelse. Så fremskridtspartiet skal ikke have utak for, at man har fremsat dette forslag.

Ministeren nævnte i sit indlæg, at ikke alle bestemmelser i lov om særlig indkomstskat er hensigtsmæssige. Det, ministeren sikkert tænkte på i den forbindelse, er administrationen af de forskellige ordninger, der hører under lov om særlig indkomstskat. Der kunne trækkes mange eksempler frem i den forbindelse. Lad mig nøjes med at trække ét frem. Det vedrører ekspropriationserstatninger, som alligevel skal administreres, selv om ekspropriationserstatninger nu er skattefrie.

Det enkelte eksempel, jeg tænker på, er Surløkkefamilien. Der er jeg nødt til at sige, at skatte- og afgiftsministerens holdning til Surløkkefamilieens tragedie i forbindelse med den totalekspropriation af deres ejendom, der fandt sted af hensyn til almenvellet, ikke må udelukke, at det danske samfund foretager den retfærdighedshandling, der ligger i at eftergive familiens skattegæld på 455.000 kr.

Som nævnt er ekspropriationserstatninger nu fritaget for kapitalvindingsskat, men fritagelsen blev indført med virkning fra den 5. maj 1979, og nogle få måneder forinden havde Surløkkefamilien fået eksproprieret eller var blevet tvunget til tvangsafståelse af sin landbrugsejendom. Fuldstændig erstatning, som der står i grundloven, i den forbindelse er vanskelig at opføre på afståelsestidspunktet. For Surløkkefamilien har det senere vist sig, at den ikke kunne anskaffe en tilsvarende landbrugsejendom på tilsvarende vilkår for erstatningsbeløbet.

Nu er situationen den, at Surløkkefamilien har en tvangsauktion hængende over hovedet, først og fremmest på grund af afdrags- og forrentningsvilkårene vedrørende kapitalvindingsskatten. Ministeren har i denne trangssituation klart lovhjæmmet til at eftergive kapitalvindingsskatten. Lovhjemmelen ligger i statskattelovens § 37, men alligevel har ministeren afslået en sådan anmodning, og jeg må sige, at afslaget ikke er særlig relevant begrundet.

Jeg vil godt opfordre til, at ministeren specielt tager denne sag op til fornyet overvejelse, og jeg vil også godt ved denne lejlighed opfordre de øvrige af folketingets partier til at se velvilligt på og erklære sig som tilhængere af, at der sker en eftergivelse af kapitalvindingsskatten i dette, skal vi sige meget ulykkelige tilfælde.

Formanden:

Det var måske ind imellem lidt vanskeligt at se sammenhængen med det foreliggende lovforslag, men det skal jeg lade passere denne gang.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg vil gerne starte med at læse op af bemærkningerne til lovforslaget:

»Umiddelbart finder alle, at det er urimeligt at beskatte arbejdsfrie indtægter mildere end indtægt skabt i sved og slid, undertiden med invalidering til følge.«

Dertil vil jeg godt sige ja, og det er ikke kun umiddelbart, det virker på den måde. Men konklusionen i forslaget er højst tvivlsom, for den går ud på, at man skal afskaffe både indkomsskatten og den særlige indkomstskat. Det synes jeg nok er en lidt besynderlig konklusion på indledningen til forslaget.